

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 45, 2017

Nummer 45, 2017

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4890](#) 16-11-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:3089](#) 11-04-2017

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:8236](#) 15-11-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:10807](#) 08-11-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5675](#) 06-11-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:8292](#) 01-11-2017

RECHTSPRAAK

Complexe echtscheiding. Er is uitgebreid jeugdforensisch onderzoek gedaan. Gesprek ter zitting over verschillende invalshoeken van waaruit het geschil van de ouders over hoofdverblijf van en zorgregeling voor de kinderen kan worden benaderd. Vader en moeder dienen beiden verzoek tot ondertoezichtstelling (ots) in. Raad voor de Kinderbescherming stemt in met ots. Hof verzoekt GI een ervaren gezinsvoogd aan te wijzen en gebruik te maken van de ‘schotten-methode’.

In een tussenuitspraak (ECLI:NL:GHSHE:2017:392) had het hof jeugdforensisch onderzoek gelast. De uitkomsten van dat onderzoek worden ter zitting met partijen, de bijzondere curator en de Raad voor de Kinderbescherming (de raad) besproken.

Het hof heeft aanleiding gezien om ter zitting aan de ouders een voorstel te doen. Hoewel men in het verleden al talloze maatregelen heeft getroffen om een begin te maken met het herstel van de relatie tussen partijen op ouder niveau en dit tot op heden niet het gewenste resultaat heeft gegeven, is er bij beide ouders nog altijd ruimte zichtbaar gebleken om zelf – samen, en met hulp – de gezinsverhoudingen te normaliseren.

Het hof overweegt daartoe dat beide ouders hebben aangegeven dat zij het in het belang van de kinderen noodzakelijk achten en dit ook als verzoek wensen te doen, dat de kinderen wederom onder toezicht worden gesteld. Voor de ouders is daarbij uitgangspunt het voorstel van het hof om daarbij de ‘schotten-methode’ toe te passen. Hiertoe hebben de moeder en de vader ieder voor zich een schriftelijk verzoek tot ondertoezichtstelling van de kinderen ingediend. De raad heeft ter zitting van het hof verklaard met de ondertoezichtstelling van de kinderen te kunnen instemmen. Voor het hof is de pedagogische (on)macht die de deskundige bij de ouders heeft gesignaleerd hiermede voorlopig afdoende ondervangen. Ook de deskundige acht de noodzaak voor een ondertoezichtstelling aanwezig. De wijze waarop de ondertoezichtstelling thans – met instemming van de ouders – ten uitvoer zal worden gelegd, verschilt wezenlijk van de tenuitvoerlegging van de ondertoezichtstelling in het verleden.

Daarnaast hebben beide ouders ter zitting aangegeven open te staan voor systeemtherapie.

Voorts hebben de ouders als gemeenschappelijk einddoel voor ogen dat alle drie de kinderen onbelast contact hebben met beide ouders.

Het hof stelt de kinderen onder toezicht voor de duur van een jaar. Het hof verzoekt de gecertificeerde instelling (GI) gebruik te maken van de hiervoor benoemde 'schotten-methode' en aan dit gezin een ervaren gezinsvoogd toe te wijzen. De 'schotten-methode' houdt in dat de ouders gedurende een zekere periode op geen enkele wijze contact met elkaar zullen zoeken of onderhouden, ook niet per e-mail of geschrift: er wordt als het ware een schot tussen de ouders geplaatst. Gedurende deze periode verlopen alle contacten op ouderniveau via de gezinsvoogd. Deze periode wordt benut om rust te creëren: rust voor de ouders en met name voor de kinderen. Na deze rustperiode, waarin de ouders de strijd volledig moeten loslaten, vindt een evaluatie plaats, die tot verdere stappen zal leiden.

Voorts bepaalt het hof een voorlopige regeling van verblijf en contact die de bestaande situatie intact laat.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 16-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4890

Zaaknummer: 200.198.325_01

RECHTSPRAAK

Verdeling huwelijksgemeenschap. Door de vrouw ten geschenke gekregen gouden sieraden zijn niet zodanig verknocht aan haar dat zij buiten de gemeenschap vallen. Studieschuld van de man aan DUO is evenmin verknocht aan de man. Beiden voor de helft draagplichtig voor die schuld.

Partijen hebben de Nederlandse en de Turkse nationaliteit. Zij scheiden van elkaar. Nederlands recht is van toepassing op de huwelijksgoederengemeenschap.

Wat de te verdelen gouden sieraden betreft, stelt de vrouw dat een aantal van de sieraden door haar zijn gekregen als geschenk ter gelegenheid van verjaardagen en het behalen van diploma's. Zij vindt dat deze sieraden aan haar verknocht zijn en niet verdeeld dienen te worden.

De rechtbank oordeelt als volgt. Niet gesteld noch gebleken is dat de sieraden aan de vrouw zijn geschonken onder voorwaarde dat deze niet in enige gemeenschap van goederen zouden vallen. Het antwoord op de vragen of een goed op bijzondere wijze aan één der echtgenoten is verknocht en, zo ja, in hoeverre die verknochtheid zich ertegen verzet dat het goed in de gemeenschap valt, hangt af van de aard van dat goed, zoals deze aard mede door de maatschappelijke opvattingen wordt bepaald. Het feit dat het de vrouw is die de sieraden kan dragen en de door de vrouw aangevoerde aspecten ten aanzien van de gelegenheid van de verkrijging brengen niet met zich mee dat deze sieraden aan de vrouw zijn verknocht. De sieraden vallen naar het oordeel van de rechtbank in de tussen partijen bestaande gemeenschap van goederen en dienen in de verdeling te worden betrokken.

Wat de studieschuld aan DUO van de man betreft, stelt de man dat hij wenst dat de waarde van deze schuld in de verdeling betrokken wordt. De vrouw werpt daartegen op dat zij nimmer van het bestaan van de schuld heeft geweten en ook de man voor of gedurende het huwelijk daarvan geen melding heeft gemaakt. Pas in 2015, bij het doen van hun aangifte is zij op de hoogte gekomen van het bestaan hiervan. De man moet de schuld zelf aflossen. De vrouw vindt dat de schuld aan de man verknocht is nu zij maar heel kort gehuwd zijn geweest, de

man feitelijk bijna nooit thuis was, zij niet van de studie heeft kunnen profiteren en de man door zijn eigen toedoen niet heeft kunnen afstuderen. Tevens stelt zij dat de man pas na de peildatum de melding over het opeisbaar worden van de schuld heeft ontvangen, zodat deze niet in de gemeenschap valt.

De rechtbank stelt vast dat gezien het regime waaronder de man valt voor zijn van DUO ontvangen studiegelden, deze van meet af aan een lening betreft, welke pas op het moment van afstuderen in een gift wordt omgezet. Daarmee staat vast dat er een schuld aanwezig was op de peildatum. Hetgeen de vrouw heeft aangevoerd, kan niet leiden tot de conclusie dat de schuld aan de man verknocht is, nu hiervan enkel in uitzonderlijke situaties sprake kan zijn en de man de stellingen van de vrouw ook uitdrukkelijk heeft betwist. Daarbij geldt dat de vrouw ermee bekend was dat de man studeerde evenals zichzelf en dus bekend is met het systeem van de studiefinanciering, waarbij pas indien binnen tien jaar wordt afgestudeerd de lening in een gift wordt omgezet. Nu schulden geen goederen zijn, kan de rechtbank de schulden niet verdelen en dus niet de waarde van de schuld in de verdeling betrekken, zoals door de man is verzocht. De rechtbank kan alleen een beslissing nemen over de draagplicht en zal op grond van het vorenstaande bepalen dat partijen ieder voor de helft draagplichtig zijn voor deze schuld.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:8236

Zaaknummer: C/13/614686 / FA RK 16-6051

RECHTSPRAAK

Kinderalimentatie. Behoeft van de minderjarige wordt aan de hand van een behoeftelijst bepaald.

In het kader van de echtscheidingsprocedure in eerste aanleg is tussen partijen als nevenvoorziening de vaststelling van kinderalimentatie in geschil. De moeder heeft ten aanzien van de behoefte van de minderjarige gesteld dat niet uitgegaan kan worden van de door Trema gehanteerde normen, nu het inkomen van partijen veel hoger ligt dan het maximumbedrag. Volgens de moeder bedraagt de behoefte van het minderjarig kind € 3.507,80. De vader heeft deze behoefte gemotiveerd betwist en gesteld dat hij op basis van zijn draagkracht maximaal € 344 per maand kan voldoen.

De rechtbank heeft overwogen dat nu partijen verdeeld zijn over de werkelijke kosten van verzorging en opvoeding van het minderjarige kind, en de moeder deze kosten met een behoeftelijst heeft toegelicht, de rechtbank zal overgaan tot het beoordelen van iedere post, en daarbij mede tot uitgangspunt nemen dat bij de bepaling van de behoefte van het minderjarige kind het welvaartsniveau tijdens het huwelijk een rol speelt (HR 3 september 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM7050). De rechtbank heeft de door de moeder opgevoerde posten vervolgens afzonderlijk besproken en daarbij opgemerkt dat, indien een zo uitzonderlijk hoge behoefte wordt gesteld, deze dan ook met deugdelijke bescheiden dient te worden onderbouwd, waarbij het voorts niet aan de rechtbank is om uit te zoeken welke bon bij welke post hoort, dan wel of een bon op het minderjarig kind dan wel zijn moeder betrekking heeft. De rechtbank heeft de totale behoefte van de minderjarige uiteindelijk becijferd op € 895,25 per maand.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 08-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:10807

Zaaknummer: C/03/223345 / FA RK 16-2530

RECHTSPRAAK

Melding door kinderarts bij Veilig Thuis. Veilig Thuis start onderzoek naar de vraag of sprake is van kindermishandeling. Ouders vorderen in kort geding dat de voorzieningenrechter Veilig Thuis beveelt om het dossier onmiddellijk te sluiten en daarna te vernietigen. Voorzieningenrechter wijst vordering af.

Op 16 juni 2017 heeft de behandelend kinderarts van [minderjarige] bij het WKZ/UMCU, dr. [D], een melding gedaan bij Veilig Thuis (hierna: de melding). Gemeld wordt dat er sprake is van een onbegrepen *failure to thrive* (onvoldoende gewichtstoename) en dat (opnieuw) wordt gedacht aan PCF. In de VVAK-richtlijn wordt PCF omschreven als een gefalsificeerde/geïnduceerde aandoening bij het kind. Op 25 juli 2017 wordt een brief gezonden aan de vertrouwensarts van Veilig Thuis door drs. F., kinderarts, namens prof. dr. G, kinderarts-MDL, met als conclusie dat de diagnose PCF onwaarschijnlijk is geworden.

Op 7 augustus 2017 schrijft kinderarts H onder andere:

‘De ziektegeschiedenis van [minderjarige] is lang en uitgebreid. De problemen zijn echter terug te voeren naar 2 knelpunten, (1) spontaan (weinig of) geen ontlasting produceren, en (2) onvoldoende groei op enterale voeding. Ook in de vele klinische opnames in Utrecht is hierin onvoldoende vordering geboekt.

Dit maakt dat ook wij van mening zijn dat parenterale voeding thuis nodig is. Nieuw medisch handelen maakt de kans op verdere complicaties alleen maar groter. Rust, adequate groei, vordering van de neuro-motore ontwikkeling is essentieel. Dit traject is eigenlijk alleen haalbaar met parenterale voeding thuis. Ook wij zijn van mening dat dit thuis veilig is uit te voeren [...].’

De vertrouwensarts (E) heeft op 24 augustus 2017 telefonisch overleg gehad met dr. H. Daaruit blijkt dat de vertrouwensarts heeft gezegd dat zij mede door de beperkte informatie vanaf 12 juli tot nu toe onvoldoende informatie heeft om de mogelijkheid van PCF definitief uit te sluiten. Dr. [H] geeft aan dat de vele opnames en complicaties die zijn opgetreden beoordeling van het onderliggende darmprobleem meer lastig hebben gemaakt. Beelden van CIPO zijn

soms lastig te duiden, lastig te omschrijven, lastig te categoriseren, doch hij denkt niet direct aan PCF.

Veilig Thuis heeft op basis van deze informatie in een multidisciplinair overleg op 25 augustus 2017 besloten om het dossier te sluiten, maar nog wel rappel te doen bij de behandelend kinderarts(en).

De ouders vorderen in kort geding van Veilig Thuis per onmiddellijk het dossier van de minderjarige te sluiten en te vernietigen op straffe van verbeurte van een dwangsom. Het handelen van Veilig Thuis jegens hen is onrechtmatig.

De rechter oordeelt als volgt. Veilig Thuis is op grond van artikel 5.1.6 Wmo 2015 bevoegd tot het (zonder toestemming) verwerken van persoonsgegevens. Op grond van artikel 5.3.4 Wmo 2015 heeft Veilig Thuis een bewaarplicht met betrekking tot de persoonsgegevens die zij op grond van die wet onder zich heeft. Op grond van artikel 5.3.5 Wmo 2015 vernietigt Veilig Thuis de persoonsgegevens binnen drie maanden na een daartoe strekkend verzoek van degene die het betreft. Dit geldt niet voor zover het verzoek persoonsgegevens betreft waarvan redelijkerwijs aannemelijk is dat de bewaring van aanmerkelijk belang is voor een ander dan verzoeker alsmede voor zover het bepaalde bij of krachtens de wet zich tegen vernietiging verzet.

Het zogenoemde VNG-model Handelingsprotocol AMHK (hierna: het Handelingsprotocol) bevat adviezen aan gemeenten over de richtlijnen die zij met betrekking tot de uitvoering van de taken kunnen meegeven aan het AMHK in hun regio.

In artikel 8.4.8 van het Handelingsprotocol staat omschreven tot welke uitkomsten het onderzoek door het AMHK kan leiden: het vermoeden is weerlegd, het vermoeden is niet bevestigd of het vermoeden is bevestigd. Als het vermoeden is weerlegd, sluit het AMHK het dossier (zonder rappelmogelijkheid). Als het vermoeden niet is bevestigd, sluit het AMHK het dossier en besluit om al dan niet rappel uit te voeren en stelt daarbij vast op welke termijn, bij wie en op welke manier rappel zal worden uitgevoerd.

De vordering tot vernietiging van het dossier wijst de voorzieningenrechter af. Ter zitting heeft Veilig Thuis onbetwist naar voren gebracht dat er op dit moment (door de ouders gestarte) klacht- en tuchtprocedures tegen (medewerkers van) Veilig Thuis lopen en dat Veilig Thuis daarom een procesbelang heeft bij instandhouding van het dossier. De voorzieningenrechter is van oordeel dat dit belang zich verzet tegen het geven van de door de ouders gevraagde vernietiging in kort geding.

Ook de vordering tot het sluiten van het dossier wijst de voorzieningenrechter af. Naar het

voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, anders dan de ouders kennelijk als uitgangspunt nemen, is geen sprake van een evidente situatie waarin het vermoeden van kindermishandeling was weerlegd. De vraag of het vermoeden was weerlegd of niet vergde dan ook nog een nadere beoordeling door Veilig Thuis. Daarbij is het volgende van belang. Het was aan Veilig Thuis om te onderzoeken of sprake was van kindermishandeling. Veilig Thuis heeft daartoe specifieke informatie opgevraagd (r.o. 2.6.), maar deze niet (volledig) gekregen. Op het moment dat de ouders de conclusie van dr. [G] zoals verwoord in zijn brief van 25 juli 2017 hadden vernomen (kort gezegd: PCF is onwaarschijnlijk), hebben zij daaruit kennelijk afgeleid dat (ook voor Veilig Thuis) vast was komen te staan dat er geen sprake was van kindermishandeling. Om die reden hebben zij geen informatie meer willen (laten) verstrekken. Het was echter aan Veilig Thuis om een oordeel te geven over de vraag of het vermoeden van kindermishandeling was weerlegd of niet en om in dat kader te bepalen welke (medische) informatie zij daartoe (nog) nodig had. Veilig Thuis heeft dan ook nogmaals, per e-mail van 31 juli 2017, om specifieke (medische) informatie gevraagd om het onderzoek te kunnen afsluiten. Deze heeft Veilig Thuis nooit gekregen.

Gelet op het voorgaande zal de voorzieningenrechter in deze procedure uitgaan van de juistheid van de conclusie van Veilig Thuis, inhoudende dat het vermoeden van kindermishandeling niet is bevestigd, maar (nog) niet is weerlegd. Daarvan uitgaande is de beslissing van Veilig Thuis om rappel uit te oefenen passend en zorgvuldig in het licht van de haar opgelegde wettelijke taak en dan ook niet onrechtmatig.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 06-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5675

Zaaknummer: C/16/444547 / KG ZA 17-602

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Verdeling huwelijksgemeenschap. Afwijking van de verdeling bij helfte.

De man verzoekt met betrekking tot de verdeling van de huwelijksgemeenschap in het kader van de echtscheidingsprocedure de rechtbank primair om op grond van de redelijkheid en billijkheid af te wijken van de hoofdregel van artikel 1:100 BW, waarin staat dat de ontbonden huwelijksgoederengemeenschap bij helfte dient te worden verdeeld.

De rechtbank heeft als volgt overwogen. Op grond van artikel 1:100 BW hebben de echtgenoten een gelijk aandeel in de ontbonden gemeenschap, zodat die gemeenschap bij helfte dient te worden verdeeld. Een afwijking van deze regel is niet geheel uitgesloten. Zij kan evenwel slechts worden aangenomen in zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarin het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn dat de ene echtgenoot zich jegens de andere beroept op een verdeling bij helfte van de ontbonden gemeenschap.

De rechtbank is gelet op de door de man geschetste gang van zaken omtrent het huwelijk van partijen, het feit dat zij nimmer hebben samengewoond, de vrouw snel na de huwelijksluiting zwanger bleek te zijn van een andere man, het huwelijksvermogen voornamelijk bestaat uit voorhuwelijksvermogen van de man en de vrouw in de onderhavige zaak geen verweer heeft gevoerd, van oordeel dat er in het onderhavige geval sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden welke ertoe leiden dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn dat de vrouw aanspraak zou kunnen maken op de helft van het huwelijksvermogen. Nu de man zowel vóór als tijdens het huwelijk van partijen alleen eigenaar was en is van deze woning en de vrouw door het huwelijk van partijen slechts aanspraak zou kunnen maken op de helft van de overwaarde van deze woning, heeft de rechtbank bepaald dat de vrouw geen aanspraak kan maken op de overwaarde van de woning van de man en de inboedel van die woning niet valt onder de gemeenschap van goederen. Voorts heeft de rechtbank bepaald dat eventuele aanwezige spaartegoeden die op de bankrekening van de man staan aan de man worden toebedeeld en eventuele spaartegoeden die op de bankrekening van de vrouw staan aan de vrouw worden toebedeeld.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 01-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:8292

Zaaknummer: C/13/607834 / FA RK 16-3138 en C/13/618476/FA RK 16-7633

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Vrouw verzoekt echtscheiding af te wijzen. Zij betwist duurzame ontwrichting, omdat zij in verwachting is van de man en het om religieuze redenen van belang vindt dat het kind binnen huwelijk wordt geboren, opdat de man verantwoordelijkheid neemt voor het kind. Hof wijst verzoek van de vrouw af.

Tussen partijen is de echtscheiding in geschil. De vrouw stelt dat niet kan worden gesproken van een duurzame ontwrichting nu zij in verwachting is van de man. De vrouw vindt het om religieuze redenen van belang dat het kind ten tijde van het huwelijk wordt geboren. Daarbij vindt de vrouw het van belang dat de man zijn verantwoordelijkheid voor het kind neemt. Indien het kind staande het huwelijk wordt geboren dan staat het vaderschap van de man naar Marokkaans recht vast en dat acht de vrouw in het belang van het kind. De vrouw kan instemmen met de echtscheiding, nadat het kind is geboren.

Naar het oordeel van het hof dient het verzoek van de vrouw in hoger beroep te worden afgewezen. Het hof overweegt daartoe dat de echtscheiding in eerste aanleg op verzoek van de vrouw – stellende dat het huwelijk duurzaam is ontwricht – is toegewezen en dat namens de vrouw ter zitting van het hof is verklaard dat zij – nadat het kind is geboren – met de echtscheiding kan instemmen. Namens de man is ter mondelinge behandeling in hoger beroep naar voren gebracht dat hij niet wenst terug te keren naar de vrouw en instemt met de echtscheiding. Het hof vindt in het voorgaande de ernstige aanwijzing dat ten tijde van het verzoek van de vrouw in eerste aanleg sprake was van een toestand van duurzame ontwrichting van het huwelijk van partijen en dat daarvan thans nog onverkort sprake is, zodat aan de grond voor echtscheiding is voldaan. Argumenten van de vrouw met betrekking tot haar zwangerschap, belangen van de ongeborene en/of geloofsredenen, leiden niet tot een ander oordeel.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:3089

Zaaknummer: 200.202.601/01